

VÝROČÍ

Dnešní den začneme připomenutím jednoho smutného výročí. Před 62 roky byl dokončen plánovaný komunistický puč a byla tak u nás na víc než čtyřicet let přerušena demokracie a podnikání.

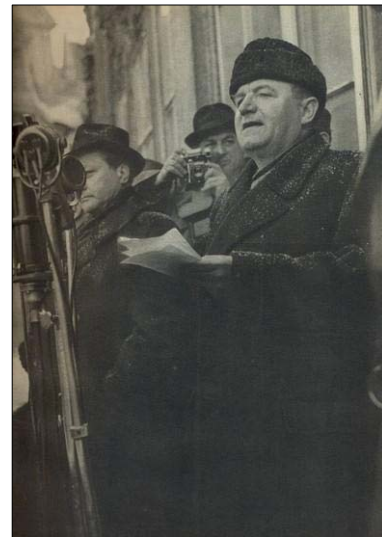
Polistopadové zákony definují období komunismu v datech 25.2.1948 až 17.11.1989. Únorová tragédie však nebyla bleskem z čistého nebe, ale jednalo se o dlouho připravovaný proces, kterého byli ostatní většinou němými svědky. S odstupem času můžeme prohlásit s veškerou úctou všem politickým rivalům komunistů, že zkrátka nemohli domyslet zákeřnost jejich počinání. Slušná demokratická strana považuje boj o moc za férovou v mezích, které jí dává zákon a dohoda s ostatními. To, že KSČ využije všech zákeřných a nezákonných praktik směřující k jejich zlikvidování je nemohlo ani napadnout.

Každý obvykle uvažuje o ostatních v duchu svých úmyslů. Jestliže bychom nikdy nikoho nepřepadli v parku, domníváme se, že rovněž tak nikdo nemůže přepadnout nás.

Ani komunisté však nejsou v tomto ohledu prvotním zlem. Vše začalo v březnu 1939 zánikem ČSR a pokřivením charakteru řady do té doby slušných lidí, kteří pod různými záminkami začali udávat a spolupracovat s nacisty. V květnu 1945 pak jen náš státní aparát převzal s trochu čistější fasádou tyto lidi a pokračoval v jejich morální destrukci, nově pod praporem levicových ideálů.

Procesy znárodnění, které byly po roce 1945 v celé Evropě byly u nás jedny z nejmasivnějších a 25. únor 1948 znamenal konec veškerého podnikání. Můžeme jej označit jako černý den v dějinách kapitalismu u nás. Nešlo již o velký průmysl, ten byl znárodněn v říjnu 1945, ale šlo o desetitisíce drobných živnostníků, kteří léta budovali svůj malý podnik a přes noc o něj přišli. Hlavní silou komunismu je totiž kromě třídní nenávisti i organizovaná závist. Tato kombinace byla smrtelnou pro podnikatele nejen v únoru 1948, ale je takovou i dnes.

Praha, 25.2.2010

nahoře Ozbrojení členové lidových milicí v ulicích Prahy byly nezákonnou soukromou stranickou armádou podléhající výhradně KSČ. Naštěstí nedošlo v únoru 1948 ke střelbě a obětem na životech.

uprostřed Prezident Edvard Beneš podepisuje 25. února 1948 dekrety o jmenování nové vlády.

vpravo Premiér Klement Gottwald při svém projevu na Staroměstském náměstí 21. února 1948.

dole – Volba prezidenta republiky 14. června 1948. Klement Gottwald se stal prvním naším tzv. dělnickým prezidentem.

SLADKÝ PŘÍBĚH S HOŘKÝM KONCEM

Dnes připomeneme jeden příběh, který se váže k únorovým událostem roku 1948. Každý příběh má svůj začátek.

Ten náš začíná před téměř 120 lety, přesně v dubnu 1890 kdy na živnostenském oddělení radnice Královských Vinohrad registruje svojí firmu Albína Maršner, výroba orientálních cukrovinek se sídlem v Balbínově ul. č. 18. Někdy se uvádí chybně jméno Maršnerová, ale sama se uváděla bez české koncovky. Spolu se svým manželem Františkem vyrábí turecký med a další sladkosti. Firma se rychle rozrůstá a v roce 1896, resp. 1897 dochází ke změně na veřejnou obchodní společnost. Současně vzniká druhá firma Továrna na orientálské cukrovinky F. Maršner, která přibírá další společníky. To se již výrobní prostory firem nalézají v nově vybudované továrně v Korunní třídě. Kromě cukrovinek začíná firma ve stejném roce t.j. 1897 zpracovávat i kakaové boby a vyrábět první čokoládu. V tomto roce také František Maršner vyrobil první čokoládové figurky pro vánoční nabídku.

Během dalších tří let dojde k významné změně. Společníci se rozhodli o změně právní formy společnosti a k sjednocení pod jednu firmu. Došlo k založení První české akciové společnosti továren na orientálské cukrovinky a čokoládu na Král. Vinohradech, dříve A. Maršner s kapitálem ve výši 800.000 K rozděleným na 4.000 akcií po 200 K a firma převzala stávající výrobu i zaměstnance původních firem. Továrna poskytovala počátkem století práci téměř 800 zaměstnancům a celý provoz

B727 - akcie na 200 K, tisk: UNIE Praha, 1914 (originál Archiv ČNB, Praha)

Etiketa čokolády, asi 1910

byl poháněn několika parními a naftovými motory o celkovém výkonu 150 HP. Hlavním artiklem byly kromě klasického tureckého medu a čokolády zejména kakaové a šumivé bonbony, různá dražé, banánové kakao, oplatky, čajové pečivo, keksy a jemná dezertní čokoláda značky „Almo“. Věhlasným produktem se pak staly čokoládové figurky ke ozdobení vánočního stromku. Vývoz byl směřován především do Srbska, Bulharska, Turecka, Řecka, ale i Japonska, Ruska a Egypta. V letech 1905-1911 byl postupně zvyšován kapitál z původní výše až na 2.000.000 K. Valná hromada konaná 3. května 1913 se usnesla na odepsání bilančních ztrát a snížení kapitálu o 500.000 K s tím, že došlo k výměně akcií kdy každý akcionář obdržel za 4 staré akcie 3 nové po 200 K.

To již začala I. světová válka, která značně zasáhla i do výroby čokoládovny. Nejprve došlo k omezení dovozu surovin ze zámoří a zastavení téměř veškerého exportu, dále pak odvod stovek dělníků na frontu a zavedení přidělového systému snížilo obrát a tím i výrobu firmy.

Pro budoucnost však došlo k důležité události. Dne 11. března 1914 byla zaregistrována obchodní značka Orion, prozatím jen ve slovní formě, ale byl to základ dalšího vývoje. V nelehké válečné době přišla firma o svého šéfa.

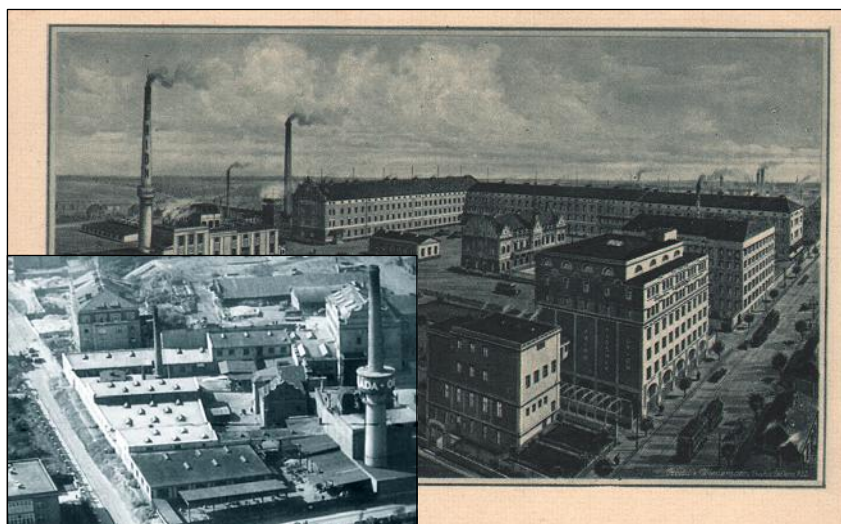
Ve věku 60 let zemřel 28. července 1917 zakladatel František Maršner. Na Vinohradský hřbitov, kde je pochován byl doprovázen řadou známých osobností a téměř všemi zaměstnanci továrny.

Reklamní účtenka, kolem roku 1920
Továrna Orion v Uherském Brodě >
v Továrna Orion v Praze-Vinohradech

Rychle se blížící konec války se začal projevovat i v obchodních aktivitách firmy. Valná hromada konaná 11. února 1918 rozhodla o zvýšení kapitálu o 4.000.000 K, který byl třeba pro opětovné zahájení výroby. Ještě koncem února došlo ke zvýšení o 500.000 korun na které navázalo vydání zbývajících 10.000 akcií v květnu 1920. Poválečná poptávka po za války nedostatkovém zboží znamenal obrovský rozmach továrny. Počet zaměstnanců se vrátil k 700 osob a podstatně se změnil strojový park. Výkon strojů byl zvýšen na kapacitu 250 KW.

V roce 1921 začal pro firmu pracovat mladý grafik Zdeněk Rykr, který inspirován svými dalekými cestami a exotikou nakreslil v roce 1923 motiv sedícího mouřenína s kávou pro novou cukrovinku značky Kofila s příchutí kávy. Rykr je především autorem klasické čtyřcípé hvězdy Orion, která se objevila poprvé v roce 1924, resp. 1928.

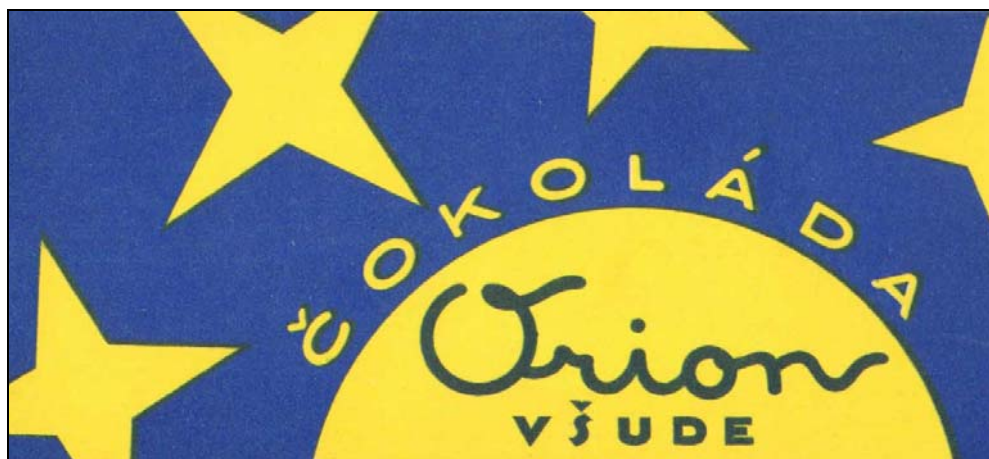

Rozšíření jména Orion na výrobcích firmy bylo takového významu, že vedlo v roce 1927 k přejmenování společnosti pod nový obchodní název Orion, továrny na čokoládu a. s.

Jistě si všimnete v názvu firmy slova továrny. Množné číslo však není omylem. Poválečné rozšíření výroby bylo obrovské a kapacity na Vinohradech i přes stálé stavební úpravy nestačily. Proto správní rada schválila v roce 1924 zakoupení objektů bývalé konzervárny a továrny potravin v Uherském Brodě a již od poloviny téhož roku zde byla zahájena výroba.

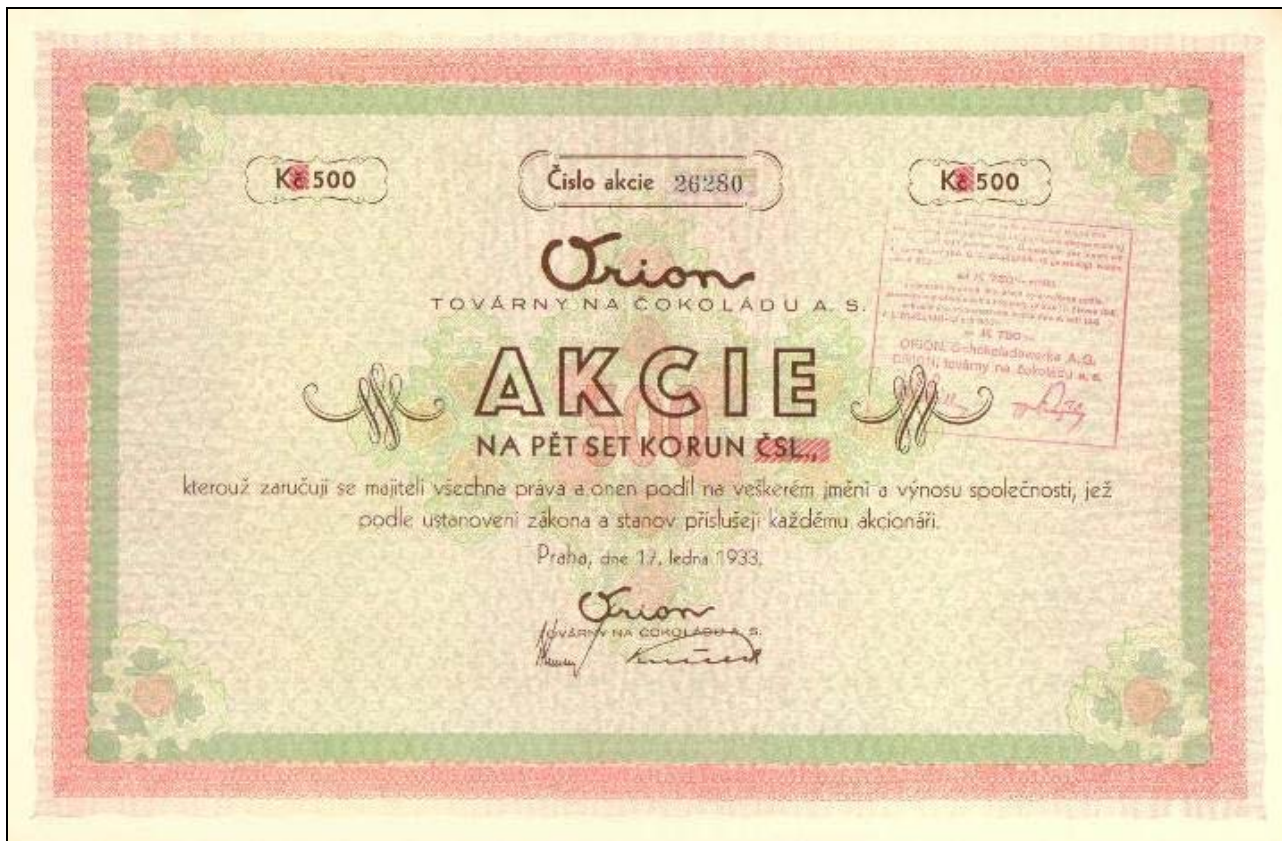
Po nezbytných úpravách provozu v Uherském Brodě sem byla z Prahy přenesena výroba cukrovinek. Část však jen dočasně neboť v Praze začala rozsáhlá přestavba kdy stávající budovy byly pře-

stavěny, zvýšeny o nová tři podlaží a provedena celková reorganizace výroby včetně pořízení moderních výrobních strojů umožňující výrobu téměř bez dotyku lidské ruky. Projekt z roku 1925 byl dílem architekta Otakara Novotného.

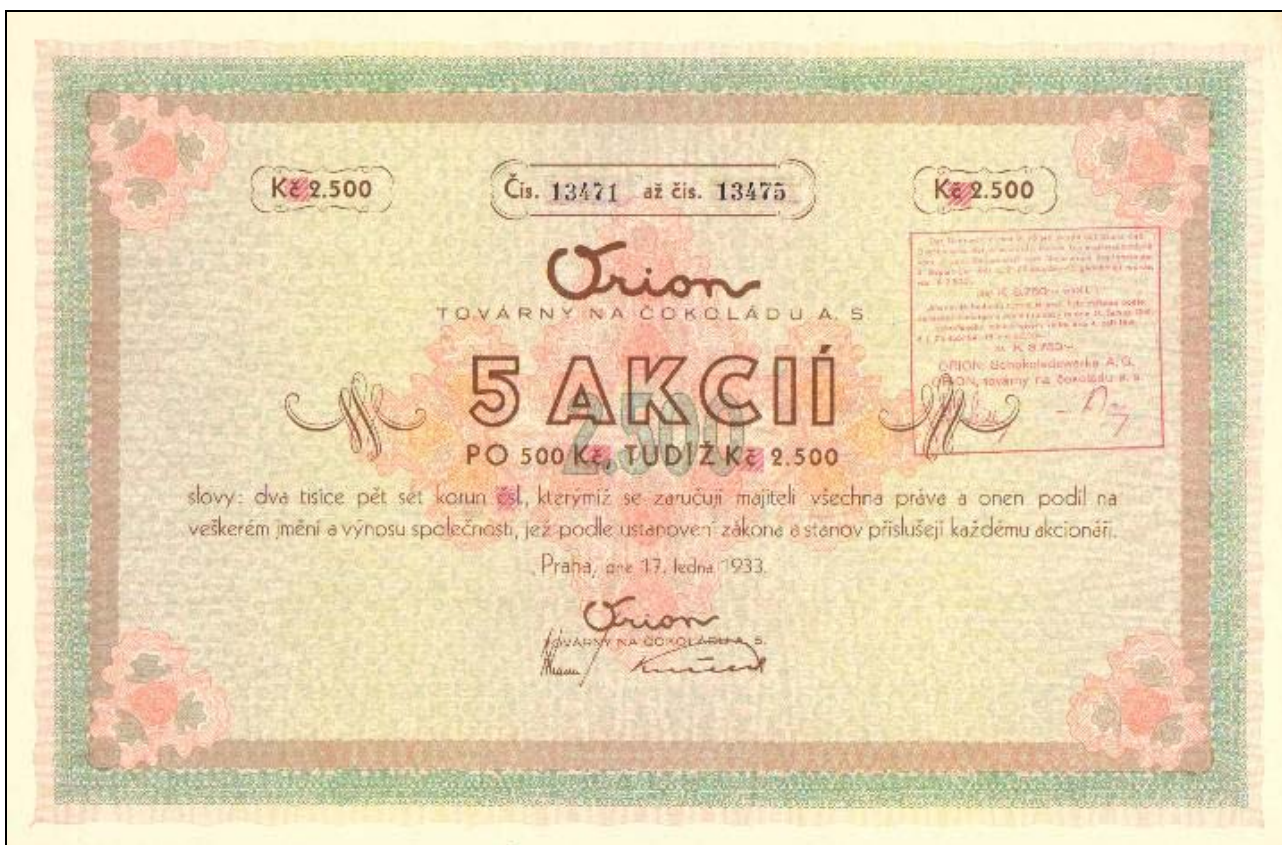

Reklamní účtenka, 1931

Firma v letech 1926-1928 ovládla celou třetinu produkce čokolády a cukrovinek v Československu a zaměstnávala přes 1.500 zaměstnanců. Podle statistiky bylo v Československu v roce 1926 zpracováno o 700 tun kakaových bobů více než ve Švýcarsku a současně se Československo stalo největším konzumentem čokolády ve střední a východní Evropě. Pro stále se zvyšující výrobu koupila společnost také vlastní pilu pro výrobu dřevěných beden s provozem obchodního oddělení dřevem i pro další zájemce. Kapitál firmy také rostl. Rozhodnutím valné hromady ze dne 21.3.1925 měli být nakolkovány všechny akcie z 200 Kč na 400 Kč a kapitál zvýšen do výše 12.000.000 Kč. Tento záměr však nebyl Ministerstvem vnitra, povolen a po dohodě s vládou bylo rozhodnutí potvrzeno. Kapitál byl zvýšen až v roce 1933 na základě stabilizační bilance.

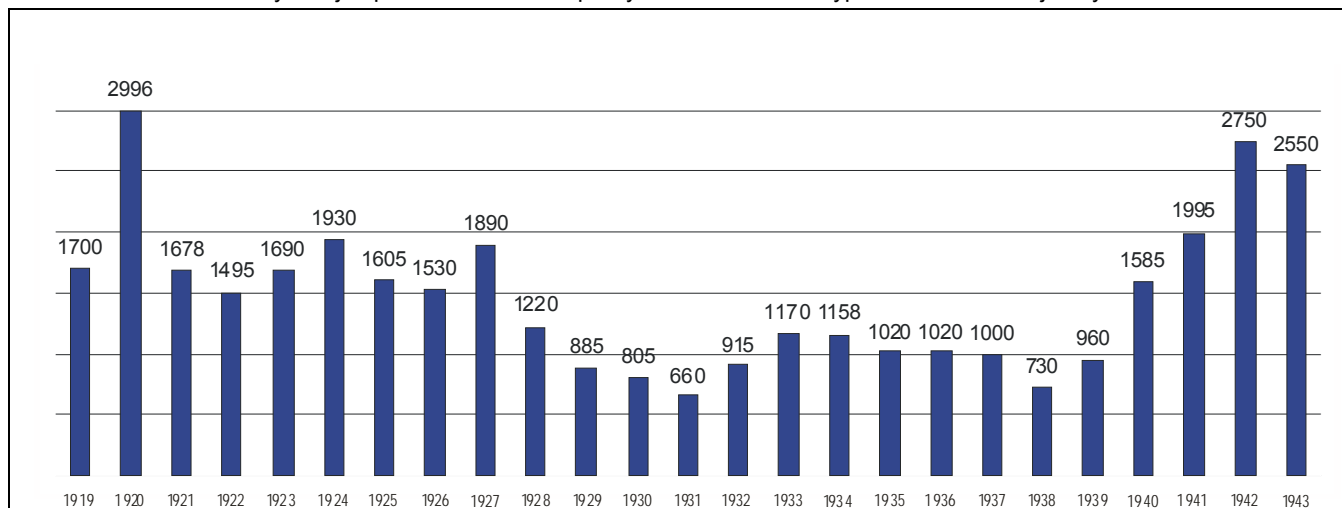

A0973 – jednotlivá akcie na 500 Kč vydaná v emisi 17. 1.1933

A0541 – násobková akcie na 5x 500 Kč vydaná v emisi 17. 1.1933

Mimořádná valná hromada společnosti 12. prosince 1931 schválila zvýšení kapitálu na 15.000.000 Kč nakolkováním všech akcií z 200 Kč na 500 Kč, což bylo provedeno v roce 1933 výměnou všech akcií za nové na vrub stabilizačních bilance k 1. lednu 1927 vykazující přes 19 milionů Kč přebytku. Ne vše však vypadalo tak růžově jak by se mohlo zdát.

Přehled nejvyšších kurzů dosažených na Pražské burze v letech 1919-1943 u akcií Orion, továrny na čokoládu a.s.

Ve valné hromadě 31. března 1928 se strhla bouřlivá diskuze drobných akcionářů. Společnost pravidelně vyplácena svým akcionářům dividendy. V letech 1902-1914 to bylo obvykle mezi 7-8,5% z nominální hodnoty akcie, což v porovnání s běžným úrokem vkladů byl až dvojnásobný výnos. V letech 1915-1918 přestože byla válka zvýšila se dividendy na 20 až 30%. Tento nárůst byl čerpán ze starších rezerv a sloužil především k podpoře lidí za války, kdy obecně rostly ceny zboží. O to víc, když nastal mír zvýšila se poptávka po delikatesách a stoupala i výše vyplácených dividend. Od roku 1919 nejprve na 40% a od roku 1921 byla pravidelně ve výši 50%. Takovými vysokými zisky byl ovlivněn i zájem o akcie na pražské burze a jejich kurz. V roce 1909 začínal kurz na 230 K, v roce 1919 byl 1.700 Kč a o rok později dosáhl hodnoty 2990 Kč za akcii, což bylo 1495% nominální hodnoty, která byla nezměněná ve výši 200 Kč. Doba velkých zisků však musela jednoho dne skončit a tak je pochopitelné, že se především malým akcionářům návrh správní rady na dividendu ve výši pouhých 25% nelíbil. Skupina narychlo zorganizovaných minoritních akcionářů volala nahlas po mimořádné revizi bilancí za poslední tři roky a to za účasti zvláště zvoleného výboru z řad akcionářů a bylo navrženo odvolání celé správní rady.

Po dlouhé rozpravě však byly přesto návrhy správní rady schváleny i proti hlasům opozice. Ta podala protest proti schválenému usnesení, který byl zanesen do protokolu z valné hromady. O rok později ve valné hromadě z 18. března 1929 učinila správní rada prohlášení pro akcionáře, aby se neopakovala loňská situace. Správní rada ohlásila dohodu se státní správou na přiměřeném odpisu daní, odůvodněnou nepřiznivou situací v čokoládovém průmyslu a informovala přítomné, že za pomoci zahraničních odborníků pracuje firma na racionalizaci závodů. První napětí mezi akcionáři bylo urovnáno, ale ne nadlouho. V následujících letech se přesto dividendy držela okolo 20%. Výsledkem racionalizace podniku bylo v roce 1929 uzavření továrny v Uherském Brodě a zpětné převedení výroby do Prahy. Továrna byla nakonec v roce 1937 prodána. Hospodářská krize sice takto zasáhla do výroby firmy i zaměstnanosti, ale přesto zůstala kvalita výrobků i jejich cena pro spotřebitele nezměněná. Po zvýšení kapitálu v roce 1933 byla sice opticky snížena dividendy na 10%, ale ve své nominální výši zůstala nezměněna. Rozdíl byl dán vyšší jmenovitou hodnotou akcie. Její kurz však začal dlouhodobě klesat.

Dalším krokem velkých akcionářů a správní rady bylo založení samostatného podniku „Orion“, prodejní akc. spol. v Praze, která převzala obchod a distribuci veškeré výroby a ve velkých městech postupně zřídila na 140 specializovaných prodejen. To opět vyvolalo silné reakce z řad menších akcionářů a na valné hromadě 28. června 1935 došlo k další kritice hospodaření společnosti a poměrů osob v blízkosti členů správní rady a byl žádáno jejich odstoupení. Návrhy opozice byly opět přehlasovány. Ve valné hromadě konané o rok později, 20. června 1936 však došlo ke zvratu. Zcela nečekaně byly zamítnuty návrhy správní rady na výplatu dividendy ve výši 24 Kč z rezerv společnosti a tak poprvé od roku 1912 došlo k nevyplacení dividend. Při následných volbách správní rady nebyl obnoven mandát dlouholetého předsedy správní rady Emila Kučery. Ten byl

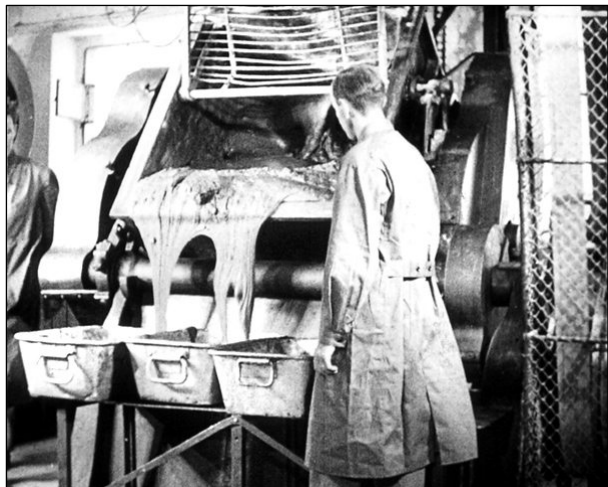
osobou všech dřívějších obchodních rozhodnutí a současně byl i jedním z velkoakcionářů. Na jeho místo ve správní radě byl zvolen dr. Pavel Bächer. Tím došlo k uklidnění situace a další valné hromady již probíhaly bez větších komplikací.

Doba po roce 1939 znamenala pro firmu opět období útlumu.

Valná hromada, která se konala 17. června 1941 zvýšila jmění na hodnotu 22.500.000 K nakolkováním všech akcií z hodnoty 500 Kč na nových 750 K.

Zájem o veškeré stálé a hodnotné investice trochu zvýšil i kurz akcií, ale to se již blížil jak konec války, tak i konec svobodného podnikání. Obnovení Československa znamenal rychlé dosazení národní správy do všech podniků, které v rychlém sledu následovala důležitá změna. Vyhlášení znárodnění dekretem prezidenta republiky ze dne 24. října 1945 byly znárodněny kromě dolů i velké průmyslové podniky. Mezi jinými i továrna Orion se všemi svými koncernovými podniky. Hlavní majetkové podíly byly začleněny do ústředního podniku Československé čokoládovny, národní podnik s tím, že majetková podstata není doposud začleněna, ale továrna byla označována již jako Orion, národní podnik se sídlem v Praze.

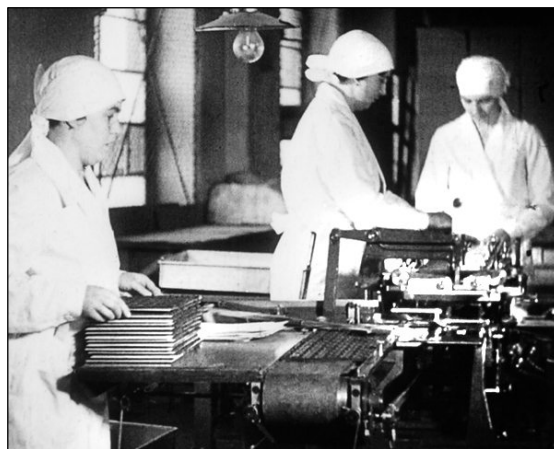
Akcionáři firmy však vznesli protest a podali žalobu o neoprávněný postup při znárodnění. Přesto dál pokračoval postup znárodnění podle vyhlášky o ustanovení Československých čokoládoven. V roce 1947 byl ustaven podnik Pražské čokoládovny, národní podnik, kam byla továrna majetková podstata továrny Orion a dalších pražských výrobců začleněna. Podnik byl sice ustaven 12. dubna 1947, ale výnos byl podepsán ministryní výživy zpětně až 19. října 1948, což však v té době nebylo ojedinělé. Samotný zápis firmy do obchodního rejstříku proběhl až v roce 1951.

Mezitím však začal rok 1948 a ke svému jednání zasedl Nejvyšší správní soud, který dal za pravdu akcionářům a zrušil znárodnění firmy Orion, továrny na čokoládu a.s. S blížícím se únorem byl soud pod neustále sílícím nátlaku na svá rozhodování, ale i přes ovládnutí již téměř celého aparátu soudnictví komunistickou stranou přesto rozhodl o nezákonném znárodnění podle platného práva.

Takové doposud bezprecedentní rozhodnutí však nezůstalo bez reakce. Vláda na svém zasedání 3. února 1948 zrušila výnos Nejvyššího správního soudu o vrácení továrny s tím, že do doby konečného rozhodnutí bude továrna vedena národní správou. Komunistická strana Československa pak za pomoci odborů svolala na 6. února 1948 protestní schůzi všech zaměstnanců do areálu závodu k vyjádření ostrého nesouhlasu s tím, aby došlo k dočasnému vedení národní správou natož, aby došlo k navrácení továrny kdy toto rozhodnutí bylo pokládáno za průlom znárodnění, které nemohla KSČ připustit. Nebyla to první taková akce. Podobné protestní schůze se v továrně již konala v době zahájení jednání soudu.

Ovlivnění veřejného mínění a vytvoření masových akcí byl v té době velmi účinný nátlak, který byl často využíván. Podobné akce se konaly např. ve Zlíně při procesu s Janem Antonínem Baťou. Zaměstnanci měli zřetelně ukázat kdo je veřejným nepřítelem. Než však mohlo dojít k dalšímu řádnému řízení přišel 20. únor 1948 a nekomunističtí ministři podali demisi. Za dalších pět dní ústavní krize bylo rozhodnuto nejen o osudu Orionky, ale i dalších milionů lidí a to na víc než čtyřicet let.

Ještě 22. prosince 1948 na 21. schůzi Národního shromáždění nezapomněl zdůraznit místopředseda sněmovny Andrej Žiak při svém projevu ve sněmovně o novém lidovém soudnictví tento případ. Mimo jiné uvedl: „*Další zárukou zlidovění soudnictví je zásada majority lidových soudců a jejich rovnoprávnost při rozhodování kdy § 10 odstraňuje možnost oposice nejvyššího soudu proti vládě, jak jsme ji byli svědky v době zvýšeného náporu reakce, kdy tento soud činil pokusy o rušení vládních a presidentských dekretů o znárodnění, pokusy jdoucí přímo na podstatu našeho lidově demokratického zřízení. Je přece v živé paměti výnos nejvyššího správního soudu o zrušení znárodnění našeho největšího závodu na cukrovinky, továrny Orion, a vrácení tohoto podniku bývalým majitelům. Jen živelný a rozhodný odpor zaměstnanců zastavil tehdejší výnos soudu.*“ Továrna Orion se dostala plně do rukou lidu.

Po spojení všech pražských továren došlo k přestěhování výroby do bývalé továrny RU-PA v Modřanech a ukončení výroby na Vinohradech v roce 1951. Od roku 1952 převzal bývalou Orionku Ústav sér a očkovacích látek a na továrnu zbyla jen vzpomínka ve formě tramvajové zastávky, která se jmenuje podle Orionky dodnes. Čokoládovna v Modřanech pak vyráběla celou řadu let a prošla procesem privatizace a dnes patří do concernu Nestlé. To je však již zcela jiný případ. Naštěstí i přes hořkost konce můžeme najít pozitivum v tom, že značka Orion a její výrobky žijí dodnes.

Rudolf Píša

Použitá literatura z knihovny MCP:
Ročenky Industrie Compass a Financial Jahrbuch 1901-1944
Josef Kašpar: Pražské burzovní papíry, ročníky 1924-1941
Znárodněný průmysl v Československu, roč. I., 1947
Adresář Československého průmyslu, roč. I, II. 1946-1949
Soukromý archiv autora

Obrazový materiál: Veškeré exponáty pocházejí ze sbírek Muzea cenných papírů.
Obrázek B727 pochází ze sbírky MCP, originál uložen v Archivu České národní banky, Praha

NOVINKY

Mezi aktuální novinky z Muzea cenných papírů patří zejména dokončení digitalizace dvou hlavních sbírek cenných papírů, tedy sbírek A, B. Sbíрка A aktuálně obsahuje 2.038 exponátů a sbírka B eviduje 738 exponátů. Dokončení a plné zpřístupnění obou sbírek je však jen malým krůčkem k plné digitalizaci všech sbírkových fondů.

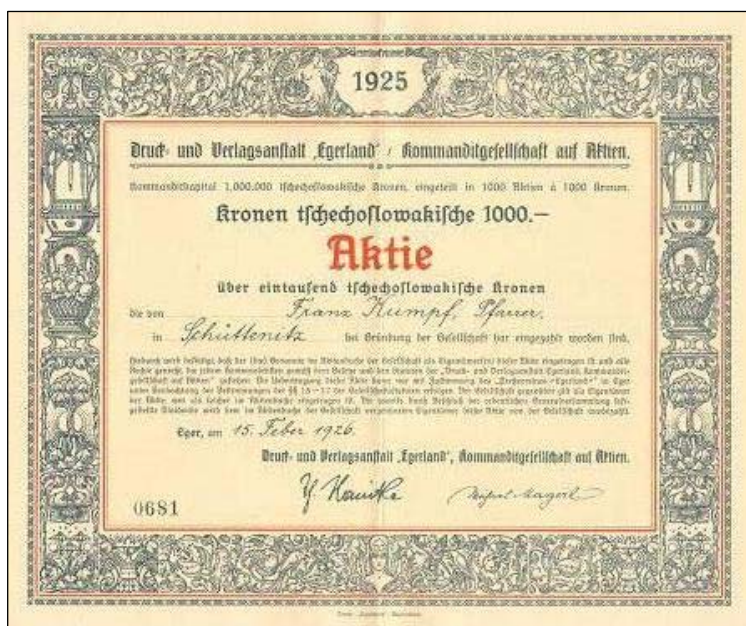
Z aktuálních novinek, které se nám podařilo získat do našich sbírek si dovolueme dnes představit kmenovou akcii firmy Appony-Kovarczi Mezőgazdasági-és Szeszipari Részvénytársaság. Slovenský název spoločnosti je Oponicko-Kovárecká poľnohospodárska a liehovarnická účastinná spoločnosť. Spoločnosť bola založená 16. února 1914 s počátečným kapitálem 1.376.400 K rozdeleným na 2.500 kmenových a 4.382 prioritních akcií po 200 K. Firma převzala závod provozovaný pod jménem Ignát & Filip Rosenthal. Společnost měla v nájmu lihovar Kovárce s provozem rafinerie lihu a svobodným skladištěm patřící stejně jako lihovar v Oponicích Jindřichu Aponyiovi, dále pak druhý lihovar v Kovárcích patřící dědicům Richarda Wagnera a lihovar v Krušovcích, který byl v majetku Julia Forstera. Valná hromada konaná 18. září 1922 zvýšila kapitál vydáním 15.000 nových prioritních akcií označených jako Lit. B. Lihovar měl celkový kontingent 3.300 hl. Společnost přežila jen krátce, kdy jí srazila hospodářská krize a v roce 1933 zanikla. Uvedená akcie je tedy kusem z nejméní vydané emise akcií. Navíc svým provedením patří k velmi dekorativním akciím.

A2025, sign: Teichner Guyla Budapest, rok 1914

Další novinkou je akcie firmy Druck und Verlagsanstalt „Egerland“, Kommanditgesellschaft auf Aktien. Akcie je o to víc zajímavá, že jí vydala komanditní společnost na akcie, což není příliš obvyklá forma a takových společností bylo celkově poskrovnu. Firma byla založena 28. října 1925 a jde o zakládací emisi datovanou 15. února 1926. Vydáno bylo celkem 1.000 akcií na jméno.

Tiskárna a vydavatelství vzniklo přeměnou původní tiskárny Johann F. Wenk na komanditní společnost. Ta byla založená v Chebu v roce 1891. Oproti tomu vydavatelství Pressverein „Egerland“ G. m. b. H. v Mariánských Lázních vzniklo v roce 1920. To v roce 1922 odkoupilo tiskárnu v Chebu a v roce 1925 došlo k založení firmy. Vydavatelství se stalo komandistou v nové společnosti. Podnikání však nemělo příliš dlouhého trvání a firma v roce 1929 vstoupila do likvidace a o rok později zanikla.

A2026, sign: Druck: „Egerland“, Marienbad, rok 1926

Dokumentační akciová společnost, vznikla 7. 10. 1998 především pro podporu a rozšiřování ceninové tvorby, tisku cenin a jejich dokumentaci. Hlavní činností je tisk akcií, dluhopisů, losů, poukázek a jiných cenin včetně přípravy grafických návrhů, tvorby nových designů a nových ochranných prvků. Součástí práce na ceninách všech druhů je jejich archivace a výzkum pro další vývoj ochrany. Proto je společnost rozdělena na tři divize, z nichž prvou jsme již představili, zabývá se hlavní činností.

Na výrobní divizi navazuje divize VÚROC - Výzkumný ústav rozvoje ochrany cenin vznikla z rozhodnutí valné hromady dnem 1. ledna 2003 a zabývá se tvorbou nových ochranných prvků použitelných na ceninách. Provádí výzkum použitelnosti stávajících ochranných prvků a jejich expertizu, pomůže při odhalování padělků a dalším zdokonalování ochrany. Zajišťuje odborná školení pracovníků přicházejících do styku s ceninami.

S oblastí tvorby a tisku cenin souvisí příprava změn u akciových společností, které souvisejí s přeměnou podoby akcií ze zaknihované na listinnou včetně veškerých potřebných dokumentů. Proto byla vedle společnosti Dokumentační a. s. založena v roce 2001 DAS CONSULTING s. r. o., která se na tyto akce specializuje a navazuje na přeměny podob, kterou majoritní společník firmy provádí již od roku 1996, kdy došlo k první přeměně akcií ze zaknihované na listinnou v ČR za jeho účasti.

Třetí divizí je Muzeum cenných papírů. Tato část vznikla 1. července 2000 po dlouhých přípravách. Jejím úkolem je založit samostatnou expozici výroby a vývoje cenin u nás i v zahraničí prostřednictvím stálé výstavy. Společnost dále propaguje tisk cenin a historii podnikání, připravuje sborníky i odborné publikace. Všeobecné povědomí o této divizi doprovází příležitostné výstavy nebo zapůjčování vzorků k jejich další reprodukci. V roce 2006 bylo rozhodnuto o výstavbě vlastní muzejní budovy Muzea cenných papírů v Praze. Za tímto účelem byl 25. června 2008 založen samostatný nadační fond, který postupně převezme aktivity této divize.

Dokumentační akciová společnost byla založena v roce 1998 a letos slaví své 10. výročí na trhu. Za tu dobu vyrobila pro stovky klientů víc než 3.660.000 kusů cenných papírů ve jmenovité hodnotě víc než 80 miliard Kč a to nejen pro české firmy, ale např. pro Slovensko, Švýcarsko a další státy v Evropě a střední Americe.

DOKUMENTAČNÍ a. s.
Pod vilami 13, 140 00 Praha 4 - Nusle
Tel: 241 740 079, Fax: 241 744 015
Mobil: 603 545 901
E-mail: das-mcp@volny.cz
www.das-mcp.cz

MUZEUM CENNÝCH PAPIRŮ
NADAČNÍ FOND

369 00 00 369 / 0800

NADAČNÍ KONTO